

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. III. - Broj 32

Ljubljana,
11 augusta
1932

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6, telefon broj 2177, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 - Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Pokrajinski slet 1933 god. u Ljubljani

Ovogodišnja glavna skupština našeg Saveza zaključila je, da se ima održati 1933 godine u Ljubljani pokrajinski slet jugoslovenskog Sokolstva u proslavu 70 godišnjice opstanka najstarijeg sokolskog društva na slovenskom jugu »Ljubljanskog Sokola« zajedno sa saveznom međusokolskim utakmicama. Kako je na jednoj strani pokrajinski slet obavezan za župe Celje, Karlovac, Kranj, Ljubljana, Maribor, Novo mesto, Sušak, Varaždin i Zagreb, tako treba spomenuti, da su međusokolske utakmice obavezne za sve u Savezu učlanjene sokolske župe. U Ljubljani će dakle biti naredne godine priredena velika sokolska manifestacija u proslavu, da se tako izrazimo, 70 godišnjeg opstanka sokolske misli među Jugoslovenima, čiji će spoljašnji izraz biti veliki pokrajinski slet i proslava samog matičnog društva, bivšeg »Južnog Sokola«, a unutrašnja vrednost našeg čitavog Sokolstva imaćemo prilike da je ocenimo na međusokolskim utakmicama: na spravama, sa spravama i u prostoj telovežbi uopće.

Poslednja velika sokolska priredba bila je održana u Ljubljani 1927 godine prilikom otvorenja Sokolskog doma na Taboru pod nazivom »V pokrajinski slet JSS«. Iako je to bila lepa manifestacija sokolske sile i rada, ipak možemo otvoreno da kažemo da nije u ničemu prekoračila okvira običnih pokrajinskih sletova onog razdoblja sokolskog života; ni samo otvorenje najvećeg sokolskog doma u Jugoslaviji nije imalo onog širokog značenja za širu sokolsku javnost, kao što će to biti prigodom proslave 70 godišnjeg opstanka naše organizacije.

Nekoliko godina po ljubljanskom pokrajinskom sletu 1927 god., osnivanjem Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije, sokolska se je misao znatno proširila u pokrajini, koja je kolevka našeg Sokolstva. Bilo je osnovano mnogo novih društava i sokolskih četa pa i u neposrednoj blizini dve nove župe, Karlovac i Varaždin, koje će uzeti u narednoj godini učešća na pokrajinskom sletu. Ako samo malo pomislimo, ovih devet župa, kojim je glavna savezna skupština pretpisala da korporativno sa svim svojim jedinicama saraduju i nastupe na sletu u Ljubljani, moramo doći do zaključka, da će taj pokrajinski slet premašiti, što se tiče broja vežbača i manifestacija, sve do sadašnje priredbe sličnog oblika, te možda i prvi jugoslovenski slet u Ljubljani 1922 godine.

Ne nameravamo s ovo nekoliko redaka da pišemo o značenju proslave 70 godišnjice, niti o važnosti pokrajinskog sleta u Ljubljani uopće, i ako bi se dalo i o tome mnogo napisati, ali moramo podvući činjenicu, koja obuhvaća sve, što treba da se kaže. Naše će jugoslovensko Sokolstvo najdostojnije proslaviti stogodišnjicu osnivača Sokola, brata dr. Miroslava Tirša sa svojim impozantnim nastupom na pokrajinskom sletu i međusokolskim saveznom utakmicama u Ljubljani, u mestu, gde je najpre sokolska misao zahvatila na jugoslovenskom jugu čvrsto tlo i gde je kolevka našeg Sokolstva.

Sve nas čeka, od danas pa do poslednjeg sleta, velik posao. Sve župe oko Ljubljane i Zagreba treba da se u punoj meri sprema za slet; zadaća je pak svih župa i uopće svih jedinica u čitavom Savezu da prodube naročito rad po vežbalistima i vežbaonicama da time pripomognu da bude i broj takmičara i takmičarki, bilo članstva, bilo naraštaja na međusokolskim utakmicama ne samo impozantan i živa slika našeg Sokolstva, naših društava i četa, nego da bude i nivo samih natezanja što viši i što bolji.

Kako Sokoli ne vežbaju samo zbog sletova i javnih nastupa uopće, nego iz dubokog uverenja da je samo onaj narod jak, kojeg tvore jaki pojedinci i pojedinke, nikako ne sme da čeka ni jedna jedinica samo na uputstva saveznog ili župskih vodstava za spremanje za ljubljanski slet ili utakmice ili za ma koju drugu priredbu. Već sam sistematski, neprekidni rad po našem sokolskom telovežbenom sustavu omogućava nam i ostvaruje, na osnovi sve-

stranog vežbanja, čvrstu osnovu, pomoću koje se daje uvežbati u kratko vreme, ne samo proste vežbe, nego i propisane vežbe za utakmice. Neprekidno gajenje struka iz proste telovežbe, kao što je bacanje koplja, kugle, diskosa i t. d., razni skokovi, trčanje i t. d. stvara bazu našim savezima i lakoatletskim utakmicama, gde mora pokazati čitava organizacija kao kolektiv svoj svojeviti i bitni način vaspitavanja omladine i članstva po svom sistemu. Ne pojedini rekordi, pojedine rekorde, nego podizanje općenite spretnosti naših pripadnika i celokupnog našeg naroda mora nam da bude naš sokolski ideal. O pravilnom shvaćanju ove naše zadaće, te o njenom sprovođenju u praktičan sokolski život, ovisan je u mnogo većoj meri uspeh, unutrašnji i spoljašnji,

pokrajinskog sleta i međusokolskih saveznih natezanja naredne godine u Ljubljani, nego li o onim specijalnim uputstvima i odredbama saveznog tehničkog vodstva, koje služe samo kao regulator i korektiv celokupnog našeg neprekidnog a nikako samo povremenog rada.

Ljubljanski pokrajinski slet biće dakle posle beogradskog svesokolskog sleta u 1930 god. prva veća revija našeg nunašnjeg rada. Kad smo bili kadri da nastupimo u Pragu, na ovogodišnjem svesokolskom sletu, sa 1120 članova i 550 članica, moramo već i zbog našeg dobrog imena postaviti na sletiste bar trostruki broj članstva, masu naraštaja pa i dece iz Ljubljane i okoline!

Slet sam biće za nas jedan dokaz, objektivno do sviju tančina, o našoj sili ili nemoći, a za javnost merilo, prema kojem će prosudivati i suditi naš napredak posle beogradskog svesokolskog sleta.

V. Š. — Ljubljana.

»Braća — braći« »Vernost — za vernost«

U nizu tolikih svečanosti i priredaba na ovogodišnjem IX svesokolskom sletu u Pragu bila je jedna koja je svojom lepotom, intimnošću i srdačnošću zadivila sve prisutne, priredba koja je bila izliv pravih bratskih osećanja i nesebične ljubavi. Ta je svečanost bila prilikom predaje zastave Sokolskog društva Plzenj V. Sokolskom društvu Subotica. Ovaj čin obavio se na »Večeri slovenskih žena IX Svesokolskog sleta« u Smetaninijevim dvorani dne 5. jula o. g.

Velika i lepo ukrašena dvorana bila je puna gostiju sa sleta i domaćih. Tu su predstavnici našeg, češkoslovačkog, poljskog i ruskog Sokolstva, predstavnici raznih slovenskih udruženja, veliki broj Sokola i Sokolice pa i sama kćerka predsednika Češkoslovačke republike, sestra dr. A. Masarik. Na programu su bile slovenske narodne igre, koje su u narodnim odelima izvodili Jugosloveni, Česi, Lužički Srbi, Poljaci, Bugari i Rusi. Sve su ove točke lepo i s uspehom izvedene i moglo se videti koliko i kakvo umetničko blago leži u našim slovenskim igrama.

Najlepša točka večeri, koja je duboko dirnula sve prisutne, bila je predaja zastave Sok. društva Plzenj V. Sokolu Subotica, — i poklon velike krune od klasja Subotičana Plzenjima. Ovaj čin otvorio je oči mnogima i pokazao im pravi put kojim treba da se ide k stvaranju bratskih veza i što boljeg međusobnog upoznavanja.

Bratske veze između Sokolskog društva Plzenj V i Sokolskog društva Subotica datiraju još sa svesokolskog sleta 1920 god. Prilikom VIII svesokolskog sleta 1926 godine ove su veze obnovljene, a naročito su došle do izražaja na pokrajinskom sletu u Plzenju 1929 godine. Tada je naime nekoliko mlade braće posetilo ovaj slet, te puni poleta i ideala odeli i poklonili braći iz Plzenja krasnu zastavu s natpisom »Braća — braći«. Na ovogodišnjem svesokolskom sletu uzvratila su to braća iz Plzenja Subotičanima s još lepšom zastavom na kojoj je zlatom izvezeno: »Vernost za vernost«.

Predaja zastave obavila se u prisustvu braće i sestara iz Plzenja kao i braće i sestara iz Subotice. Mala sestra Burdova krasno je recitovala pesmu koju je za ovu priliku napisao Eduard Šimek. Sokole iz Subotice pozdravio je biranim rečima starešina Sokolskog društva Plzenj V brat Kotina, koji je istakao bratske veze između ova dva sokolska društva i zaželeo braći Subotičanima da pod zastavom koju im danas daruju stignu željenom cilju, da nikad ne zaborave da su i oni s nama, što je izraženo i onim »Vernost za vernost«.

Zastavu je u ime Sokolskog društva Subotica primio starešina Sokolskog društva brat Kosta Petrović, zahvalio im se na ovom krasnom daru, te u svom lepom i temperamentnom govoru istakao veliki značaj stvaranja prave slovenske uzajamnosti, jer će na taj način biti uklonjen mnogi i mnogi nepotreban nesporazum i ukazao put kojim treba ići, želi li se iskreno raditi na zbližavanju bratskih naroda. Nama

Slovenima potrebno je osim lepih govora i natpisa nešto što je neposrednije, intimnije, bratskije, nama je potreban takav način uzajamnog zbližavanja koji će odgovarati našoj slovenskoj duši, a to je neposredan saobraćaj: Od srca — srcu!

Današnji je dan najbolji dokaz da je jedini put do uzajamnog upoznavanja i zbližavanja bratskih naroda direktan dodir. Ove naše jedinice pune poleta i ideala uspostavile su već pre 10 godina neposredan kontakt. Sokolsko društvo Subotica čuva ovu vezu kao najveću svetinju, pa je zato ovu zastavu primilo kao jednu od mnogih zaloga iskrenog i večnog bratstva češkoslovačkog i jugoslovenskog naroda.

Zatim je braći iz Plzenja predao krunu od klasja i rekao im: »U našoj miloj domovini Jugoslaviji sada je u jeku žetva. Posle dugog napornog posla seljak žnje plodove svoga rada. Vi ćete me razumeti ako baš ovaj događaj koji je već od detinjstva duboko usečen u našim srcima uzmem za osnovicu usporodbe s veličanstvenim događajem današnjeg dana.«

Ustrajan, iskren, oduševljen rad na slovenskoj njivi koju treba natapati svojskom ljubavi — radeći bogatim plodovima bratske slovenske uzajamnosti. Plzenj V i Subotica radili su i rade na ovoj njivi pa se stoga već i pokazuju prvi plodovi. Ali nam ovi plodovi ujedno govore jasno, da bi mogli mi, Plzenj V i Subotica, postići i mnogo više ako bi umnogostručili naše delovanje. U iskrenoj želji, da ovaکو umnogostručeni rad donese još lepših i bogatijih plodova slovenske uzajamnosti, donosimo za svakog brata i sestru po jedan klas, koji će nas uvek potsećati na naše dužnosti: ustrajnog i požrtvovnog rada za sveslovensku uzajamnost. Ovom krunom doprinosimo simboličnu žrtvu u znak zahvalnosti na postignutim uspesima oko zbližavanja slovenskih naroda. — Ali ujedno ovom žrtvom molimo da nam se udeli snaga da na ovom poslu ustraje celokupno Sokolstvo, te da u svojoj budućnosti dočekamo veliki dan majke Slavije.

Govor brata starešine bio je nekoliko puta prekidanim burnim odobravanjem, a na kraju aplauzom nije bilo kraja. Za vreme govora kao i posle njega klicalo se Jugoslaviji i Češkoslovačkoj, a pri pomenu velike majke Slavije mnoge su se oči suzama orosile.

Posle ovoga dobili su u foajeu svaki brat i sestra iz Plzenja po jednu spomenicu od Subotičana.

Posle programa nastalo je veselje u svim prostorijama Narodnog doma. Tu su bili prisutni Poljaci, Lužički Srbi, Rusi, Bugari, Česi, Jugosloveni. Svi su bili raspoloženi i dobro se osećali, međusobno se sporazumevali svojim slovenskim jezicima, tako, da je to bila minijatura slovenske zajednice. Tom prilikom najlepše se pokazalo da iako je više slovenskih naroda da je to u stvari: jedna krv, jedna duša, jedno srce — bratsko srce.

L. Tešić.

Prof. dr. Karel Vajner, dekan medicinskog fakulteta Karlovog sveučilišta u Pragu:

Tirš i problem zdravlja malog naroda*

Sudbina kulturnih naroda starog veka u Maloj Aziji i Evropi — Asiraca, Babilonaca, Medejaca, Perzijanaca, Grka, Kartazana i Rimljana — veoma jasno pokazuje probleme rasne higijene kao nauke o zdravlju unutraš-

principe, na osnovu kojih se može taj zdravi temelj da uzdrži. S tog gledišta prikazuje se zdrava telesna i duševna kultura kao stremljenje, koje može načelno i svestrano da posegne u razvrtak urođenih kvaliteta naroda.

U naziranjima na osnovu i ciljeve telesnog uzgoja nastala je već u prošlom stoleću velika promena, a naročito pak po svetskom ratu. To se može protumačiti ovako: Pretpostavljamo — povremeno sa čuvenim engleskim prirodoslovцем Huxleyem — da k nama dolazi historik sa planeta, koji nosi ime božice ljubavi te koji počinje da proučava istoriju čovečanstva poslednjih nekoliko decenija. Iz knjiga i listina te ustiju propovednika i glasnika pravde, takorekuć sviju vera i sviju naroda, doznaje se, da je ljubav uzrok, osnov i pogonska sila celog ljudskog mišljenja i delovanja kao i života na zemlji. — Iz događaja ljudskog kolektiva međutim vidi se i to, da je u je dno kratko doba celokupne istorije — za vreme svetskog rata — poginulo preko 20 milijuna ljudi; po svetskom požaru, čovečanstvo je opet na radu, kako da nadoknadi izgubljena dobra, zamrle mozgove i polomljena uda, nestalu energiju i vreme — sve ono, što je bilo u službi rada, koji je imao da tvori vrednote, korisne celini rada koji je imao da služi ljubavi čoveka prema čoveku.

Brat dr. K. Vajner

U čemu se pak vidi stremljenje čoveka za obnovom poništenih života i dobara? U prvom redu u tome, kako da se poveća kapacitet rada svakog pojedinca, koji vrši ono što mu je namenio usud, i koji mora ne samo putem svog zvanja da pribavlja sredstva za uzdržavanje svog sopstvenog života i svoje porodice, nego mora da radi i još više, kako bi se mogao deo njegovih prihoda upotrebiti kao nadoknada onoga, što je uništio svetski rat. Konkretno se može reći, da je svaki čovek opterećen sa plaćanjem gubitka, koje je prouzrokovao svetski rat, kao n. pr. ratne štete, dugova i t. d. I baš tu otkauću mnoga različita zanimiva pitanja kao n. pr.: koji su uslovi zdravlja i smrtnosti, čime je takorekuć određena dužina života čoveka a time i njegova radna sposobnost? Može li se život ljudski produžiti, njegovo zdravlje poboljšati i time produžiti i pojačati njegova sposobnost za rad? Nema sumnje, da se prosečno životno trajanje ljudstva u civilizovanim državama produžuje sve više i više; iz statistike Dublina vidi se, da je n. pr. u Engleskoj imalo novorođenčad, u godinama 1838 do 1854, mogućnost da prosečno doživi doba od 40,8 godina, a u godinama 1920 do 1922 već 56,95 godina. U Francuskoj, u doba od 1817 do 1930 god., mogao je čovek da doživi prosečno 39,55 godina, a dočene, od 1908 do 1913 god., već 50,46 godina prosečnog života. U Nemačkoj od 1871 do 1880 god. svaki čovek prosečno je doživio 37,01 godine, a u razdoblju od 1910-1911 već 49,04 godina. U Engleskoj se je dakle prosečna dužina ljudskog života kroz nekih 80 godina uvećala za oko 16 godina; u razdoblju od 1830 do 1850 doživelo je 29,5 muškaraca i 32,4 žena doba od 65 godina, a u razdoblju 1920-1921 taj se je postotak uvećao kod muškaraca već na 50,9%, a kod žena čak i na 58%. — Produktivnost ljudskog veka prosečno svršava se sa 65 godinom; iz toga sledi, da je najproduktivnija ona država, koja obezbeđuje svome stanovništvu najviše prevredno blagostanje time, da privede najveći postotak svojih građana na krajnje granice ljudske starosti. Zato je najvažnije pitanje, kako i na kakav način da se obezbedi čoveku zdravlje — najdragoceniji kapital proizvodnje. S tog razloga smatra preventivna medicina svojom najvećom zadatkom, od sviju ostalih, da odstrani, odnosno smanjuje sve one uplijeve, koji ugrožavaju ljudsko zdravlje. Ali ne samo ovo, nego je zadaća preventivne medicine isto tako da vodi računa o svim onim sredstvima, kojima bi se moglo pridoneti punom razvrtku zdravlja čovečanstva. Ovo stremljenje dobija svoj spoljašnji izraz u tome, da se po svetskom ratu na svim

* Predavanje održano na svečanosti proslavi stogodišnjice Tirševog rođenja po praškim visokim školama 25 juna u Pragu.

in tam manjša neskladnost v kritju, kar pa gre bolj na račun neplaniranega telovadišča, kot pa na neizvežbanost telovadecih. Privikrat je bila na tem nastopu odigrana tudi tekma v odbojki med domačim društvom in bratskim društvom iz Medvode, ki se je končala z zmago domačih. Cel potek telovadbe se je izvršil brezhibno, kar je vsekakor dokaz dobrega tehničnega vodstva in velike discipliniranosti telovadcev.

Neprijetno pa je dirnilo telovadce in gledalce majhno število publike, kar je vsekakor vredno vse obsodbe. Res, da je izredno krasen in vroč dan izvalil ljudi v Savo, toda kljub temu bi bila udeležba lahko boljša, kar Sokol s svojim delom tudi zasluži. Opazila se je zlasti odsotnost ljudi, ki sicer vedno zadržujejo svojo jugoslovenstvo, a jim je Sokol trn v peti. Toda Sokolstvo trdno koraka k svojemu cilju, in kdor nas bo skušal ovirati bo strl in pozabljen. Tudi trganje plakatov je poglavje zase in ne bo nikomur nič pomagalo.

Bratje in sestre za nas pa velja izrek: večni pokret, večno nezadovoljstvo s samim seboj, ki edini vodi do cilja in uspehov, kot smo to na lastne oči videli na letošnjem IX. Vsesokolskem zletu v Pragi.

S fanatizmom v srcu in z ljubeznijo do velike sokolske ideje korakajmo naprej, nikdar koraka nazaj, smelo k cilju in tudi Ježica bo naša, saj za Sokolstvo ne sme biti nobena stvar ne premagljiva.

Nadena je kišna kabanica

U naraštajskom vlaku iz Praga nadena je kišna kabanica, vlasništvo nekog naraštajca po svoj prilici iz župa Beograd, Novi Sad ili Sarajevo. Ko je ju zaboravio neka javi upravi lista.

Župa Maribor

ODBOJKA V »KOROŠKEM OKROŽJU«

Tekme v odbojki za prvenstvo »Koroškega okrožja« so se vršile 31. julija v Slovenjgradu pred Sokolskim domom. Tekem so se udeležila sledeča društva: Žerjav, Prevalje, Guštanj, Slovenjgradec in Marenberg (Vuzenica je pred tekmo odstopila). Tekmovalo se je po sistemu točk. S tem se je sicer tekma nekoliko zavlekla, dobili pa smo zato vrstni red posameznih društev. Vsa ta društva so postavila mo-

štva sestavljena iz članov, poleg tega sta bili še vrsti moškega naraščaja od društva Žerjav in Slovenjgradec. Nekoliko splošnih pripomb k tekmi: V bodoče bi bilo želeli, da vsi tekmovalci nastopijo v predpisanem telovadnem kroju. Disciplinarnost je bila dobra, le en slučaj se je dogodil, da je moralo vodstvo izključiti tekmovalca. Za vse sokolske tekme veljajo: govoriti in posredovati pri sodnikih itd. sme le vodja vrste oziroma moštva. Vsak drug način je nedopusten. Naše tekme morajo biti delo in ne govoričenje in kritiziranje. Tekme so sodili domači sodniki. Poznalno se jim je pomanjkanje rutine. Sojenje tekem v odbojki zahteva od sodnika velike duha prisotnosti. Te tekme so prinesle marsikatero presenečenje. Dolgoletni favoriti se je moral letos umakniti Slovenjgradcu. Vrstni red odgovarja izvežbanosti moštev. To dokazujejo tudi rezultati. Uspehi oziroma vrstni red je naslednji:

1. Slovenjgradec: 5 točk.
2. Žerjav: 4 točke.
3. Marenberg: 3 točke.
4. Prevalje: 2 točki.
5. Guštanj: 1 točko.

Vuzenica je odstopila od tekmoovanja, ker so se morali člani (na zahtevo njihovega načelnika) udeležiti gasilskega zleta v Vuzenici. To gotovo ni znak sokolske discipline! Prvo je Sokolstvo in nato šele drugo. Sokolska tekma je najmanj tako važna kot gasilski zlet. Ostala društva pa naj se za prihodnje leto pripravijo. Nobeno društvo ne sme manjkati. Razveseljiv napredek so pokazali Prevaljčani, ki so letos prvič tekmovali; slab dan so imeli Guštanjčani. Oni, ki so bili nekaki učitelji Prevalčanov, so jim v tekmi podlegli. Guštanjski vrsti manjka skupnosti. Vsak igra na lastno roko. Igra ob mreži je pomanjkljiva. Žerjavu manjka naraščaja. Že nekoliko let vidimo vedno iste igralce. Značilno je to, da so v žerjavski vrsti sami družinski očetje. Tu naj se mladi fantje vzgledujejo. To je požrtvovalnost. Marenberg ima bodočnost, ako bo vztrajno nadaljeval. Slovenjgradec je igral le s petimi igralci, ker je eden obolel. Igra ob mreži je pri njih odlična. Slovenjgradec si je letos priboril v kategoriji članov naslov okrožnega prvaka in tekmuje v Mariboru za župno prvenstvo. Najlepše so igrali naraščajniki iz Žerjava, ki so zmagali zaslužno nad naraščajniki iz Slovenjgradca. S tem je Žerjav v kategoriji moškega naraščaja prvak in tekmuje za župno prvenstvo. Ženski naraščaj je postavil le Slovenjgradec, zato je brez konkurence postal prvak in pride v

tekmovalje za prvenstvo župe. Članice ni postavilo nobeno društvo. Posamezne tekme kažejo sledeče rezultate: Slovenjgradec : Žerjav 15:7; 15:2. — Guštanj : Vuzenica 15:0, 15:0. — Žerjav : Vuzenica 15:0, 15:0. — Marenberg : Vuzenica 15:0, 15:0. — Prevalje : Vuzenica 15:0, 15:0. — Prevalje : Marenberg 10:15, 12:15. — Slovenjgradec : Guštanj 15:11; 15:3. — Žerjav : Prevalje 15:11, 15:5. — Žerjav : Marenberg 15:3, 15:11. — Prevalje : Guštanj 15:8, 4:15, 15:12. — Guštanj : Marenberg 7:15, 15:5, 6:15. — Guštanj : Žerjav 11:15; 10:15. — Slovenjgradec : Marenberg 15:4, 15:3. — Prevalje : Slovenjgradec 2:15, 3:15. — Slovenjgradec (moš. nar.) : Žerjav (moš. nar.) 15:10, 7:15, 6:15.

S temi tekami so končane tekme (oficijelne) v odbojki v »Koroškem okrožju«. Prijateljske tekme so bodo vršile še na nastopih in ob prilikah, ko se sestane dva društva. Želeli bi bilo, da se te igre oprimejo vsa društva, posebno pa ona, ki nimajo razpoložljivega orodja. Zdravo! — Okrožni načelnik.

SOKOLSKO DRUŠTVO RIBNICA-JOSIPDOL

Naš Sokol priredi v nedeljo 14. t. m. ob 3. uri popoldne v Josipdolu svoj drugi letni nastop.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Župa Mostar

SOKOLSKA ČETA FATNICA

U krasnom i primamljivom mestancu Fatnici osnovao je pre godinu dana Cedo Milić, starešina mostarske Sokolske župe, Sokolsku četu od pedesetak jedrih, zdravih i razvijenih seoskih mladića.

Služaj me naneo da 2 ovog meseca prisustvujem javnoj i glavnoj vežbi za takmičenje o prvenstvo između sokolskih seoskih četa, bilećskog Sokolskog društva, pa ne mogu da propustim taj momenat, a da ne istaknem koliko ovi mladići u sebi gaje rodoljublja i kako su svestrano obavešteni o sokolskom cilju.

Vežbi su prisustvovali Spasoje Šokorović, Dušan Nenezić i načelnik Sokolskog društva bilećskog, kao društveni izaslanici i mnogobrojni gosti, kojima je bio priredjen bezalkoholni banket — na kome su Sokoli, uz dirljive zvuke besmrtnih gusala, oživljali uspomene iz jugoslovenske prošlosti. Između pevača svojom guslarskom veštinom i melodičnim glasom

istakao se mladić Krsto Čorlija. Tu se klicalo Kralju, Otadžbini i svim istaknutijim radnicima na sokolskom polju. Četu je ispred društva pozdravio Spasoje Šokorović, koji je između ostalog rekao: »Draga braćo, Sokoli, uzdanice i snago naše nacije, najlepší nakite herojske domovine naše; Vi ste ona sjajna spona puna dragulja i bleska, što oćaravajuće treperi na nepobednom skiptru našeg uzvišenog vladara; vi ste bogodana ljubav naših plemena, ljubav silna i moćna iz koje izvire pesma i sreća pred kojom se ruše svi bedemi, raspre i mržnje. Vi ste veliko i zdravo srce, što bije jednim ritmom. Vi ste duša čiji je volumen jasan i beskrajn, a koja se formirala u bistroj svesti našega troimenog naroda... Vi što nosite zavratke i fesove sa sokolskom značkom, iako ste mučenici iz ovih krševa, litica i gudura, iako stucate prste po putevima i tunelima, da zaradite zalagaj nasušnog hleba, vi ste ipak najsvetlija boja na jugoslovenskoj zastavi, pa zato treba da očelitate svoj duh i telo, da bi idući ususret suncu dostojno se s njim mogli sjediniti...« Zatim se zahvalio mesnom učitelju Petru Čulafiću, koji nije žalio truda, da ovaj kraj podigne prosvetno i ekonomsko.

Posle toga se pristupilo izvodenju naraštajskih vežbi, gde se mogla uočiti neverovatna rutiniranost, jednoobraznost i sokolska disciplina. Najupadljivije je što Sokoli svoj rad počinju i završavaju molitvom i blagodarnosti Bogu. Zaista, svaki se mora zadiviti, kad vidi kako ova omladina, puna života i optimizma, teži ka visinama. Ušhćen ovim momentom završicu Radićevićevim stihom: ko u svom životu nije video ovakog mladićskog poleta »Ništa jadan nije video«, jer ova-ko patriotizirana omladina je dalekoozorno oko, kojim neustrašivo gledamo u svoju budućnost.

Jaramaz, svećenik.

Župa Sušak - Rijeka

SOKOLSKO DRUŠTVO BAŠKA

Sokolska akademija u Dragi-Baška.

Sokolsko društvo u Baški priredilo je akademiju dne 31. jula u selu Dragi, 5 km udaljenom od Baške. U istom selu postoji sokolska četa, čiji je rad još u povojima i nailazi i na mnoge zapreke. Da se braći Dražanima da potstrek za što intenzivniji rad, bašćanski Sokol priredio je pomenutu akademiju, koja je lepo uspela i pokazala braći seljacima, u čemu je sokolski rad i kojim putem treba da pođu,

da bi postigli pravi nacionalni uzgoj. Prisustvovalo je celo selo te je akademija među tim narodom ostavila utisak, koji će bez sumnje donesti ploda.

Župa Varaždin

SOKOLSKA ČETA JAKOPOVEC

Razviće sokolskog barjaka.

Sokolska četa Kaštelanac-Jakopovec priredila je u nedelju, 31. jula o. g. svoju drugu javnu vežbu i tom zgodom razvila svoj novi barjak.

U selu Jakopovcu, sakupilo se je pred mesnom crkvom mnoštvo naroda da prisustvuje tom najsvečanijem činu u tome mestu. Na glavnoj cesti ispod brežuljka postrojio se je konjički oteok Sokolskog društva Varaždina pod vodstvom brata Mate Samca, zatim Sokolsko društvo Varaždinske Toplice i čete Jalžabet i Knjegince i Kaštelanac-Jakopovec sa svim kategorijama. Izaslanstvo varaždinske župe s barjakom i odredom domaće čete izašli su na brežuljak, gde je sakupljene pozdravio tajnik i prosvetar čete, brat Nikola Bosanac, naglasivši zadatka Sokolstva na selu. Na njegov poziv sve sakupljeno Sokolstvo i narod burno pozdraviše Njeg. Vel. Kralja i Prestolonaslednika, a glazba je otvitala državnu himnu. Njegova supruga, sestra Bosanac, pričvrstila je na barjak, kao kuma, lepu vrpču i predala barjak starešini čete, bratu Karlu Petriću, koji je uz prigodan govor predao zastavu barjartaru čete, bratu Valentu Petriću, a taj se je zakleo da će barjak verno čuvati i nikada ga neće napustiti.

Starešina Sokolske župe Varaždin, brat Mladen Belčić, zanosnim je rečima pozdravio sakupljeni narod i Sokole i pozvao ih, da još većma prionu uz taj sveti simbol Sokolstva, koji će se oteple ponosno vijoriti na čelu te odlične čete.

Zatim su otišli Sokoli u povorci na improvizirano vežbalište, gde su nastupile pojedine kategorije čete Kaštelanac-Jakopovec, Knjegince i Jalžabet te društva Varaždinske Toplice. Pojedine kategorije predveli su braća načelnici Šebešić, Tenšić, Remenar i Keretić te braća Bosanac i Merlić. Naročito su se istakli članovi Varaždinske Toplice u prostim vežbama i na ručama, čete u prostim vežbama, naraštaj iz Knjeginca i petka čete Kaštelanec. U svemu je nastupilo 183 vežbača.

U nizu priredaba društava i četa varaždinske župe valja među najuspešnije ubrojiti i ovu slavu marljive čete Kaštelanec-Jakopovec.

JOSIP HAFNER

LJUBLJANA - PRISOJNA 5 (TABOR)

Sokolske zastave po propisima SKJ

Po originalnim nacrtima - Umetnički rad!

Veoma snižene cene!

Tražite neobavezno oferte i reference!

ŠIRITE SOKOLSKU ŠTAMPU:
„SOKOLSKI GLASNIK“, „SOKO“
„SOKOLIC“ i „NAŠU RADOST“

*
Tko oglašuje,
taj napreduje!
*

Suhe
jedilne
gobe
kupuje
**SEVER
&
KOMP.**
LJUBLJANA

KLIFEJE
vseh vrst po
fotografijah
all risbah
izvrsnjo
najsolidnejše
KLIFARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVA13

Priporoča se najstarejša
slovenska pleskarska, ličar-
ska, sobo- in črkoslikarska
delavnica
IVAN BRICELI
LJUBLJANA, Dunajska cesta 16
Strokovna izvršitev telovadnega
orodja. Delo solidno, cene zmerno

Za izvršitev modernih portretov ter vsakovrstnih fotografičnih
slik, kakor: skupin, povečav, interjerjev itd. se priporoča

Fotografični atelje **»VIKTOR«**
LJUBLJANA, Knafljeva ulica šte. 4
(nasproti Narodni tiskarni)

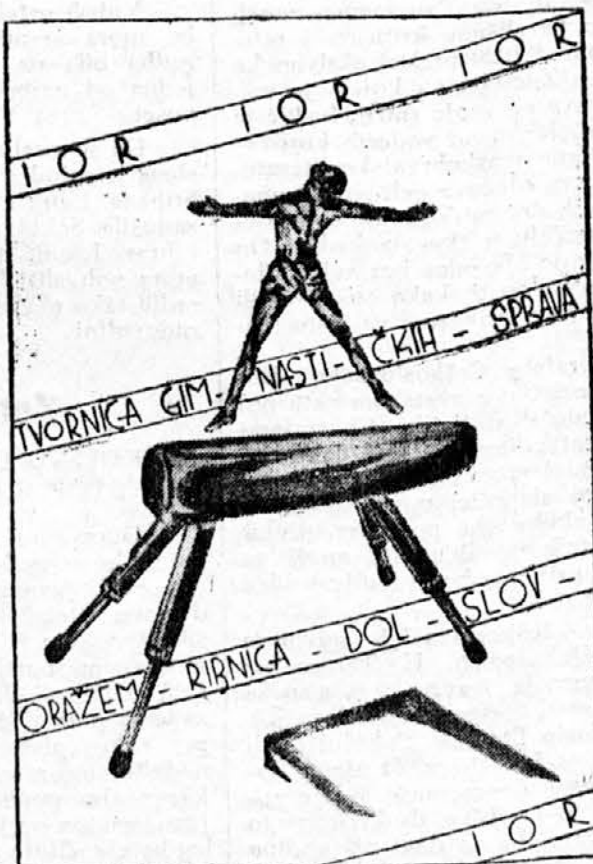
industrija športskih proizvoda

M. DRUCKER

ZAGREB, ILICA 39
BEOGRAD, KNEZ MIHAJLOVA 35
(Pasaž Akademije Nauka)

Lakotletikal - Odbojkal

Celokupna oprema za sve športove

1 konj za članstvo S 27 Din 2.790—
1 konj za škole S 28 Din 2.490—

Širite sokolsku štampu!
Svako sokolsko društvo, svaki član i svaka članica
treba da nabavi

Sokolsku knjižnicu

I. sveska:	E. Gangl: O sokolski ideji.
II. "	Ing. Lado Bevc: Sokolsko prosvetno delo.
III. "	Dr. Miroslav Tyrš: Naš zadatak, smer i cilj.
IV. "	Vekoslav Bužar: Dr. Ivan Oračan.
V. "	Dr. Miroslav Tyrš: Sokolska gesla.
VI. "	Jan Pelikan: Dr. Miroslav Tyrš.
VII. "	Jan Křen: Cilj sokolskih težanj.
VIII. "	E. Gangl: Tyršovo Sokolstvo. (Sloven. tekst.)
VIII. a "	Isto. (Srpsko-hrvatski tekst.)
IX. "	Dr. Niko Mrvoš: Pogledi i misli dr. Miroslava Tyrša.

Svaka sveska stoji 3 Din

PUTEVI I CILJEVI

U tvrdom povezu 8 Din

Franjo Mačus: **ODBOJKA (VOLLEY BALL)**

U kartonu 12 Din

Franjo Malin: **Praktički udžbenik češkog jezika.**

U kartonu 15 Din

Dr. Viktor Novak: **SVESLOVENSKA MISAO**

U kartonu 9 Din

Miroslav Ambrožič: **METODIKA SOKOLSKJE VZGOJE**

U tvrdom povezu 36 Din

Franjo Malin: **ČEHOSLOVACI I ČEHOSLOVAČKA**

U kartonu 15 Din

Jugoslovenska Sokolska Matica
Ljubljana, Narodni dom

Telefon 25-43 / Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831